

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiececane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 3187. Scol. 1877.

Cătră toți dd. protopresbiteri și administratori protopresbiterali, ca inspectori districtuali de școlile confesionale gr. or. din arhidiececa transilvană.

Pentru delăturarea unor dificultăți, și deslucirea dubietăților ce s'au ridicat și răspândit asupra înființării fondului de pensuni pentru învățătorii noștri confesionali, și ajutorarea văduvelor și orfanilor lor, se comunică spre știință și observare cele ce urmază:

După publicarea legii de stat pentru pensionarea învățătorilor, articolul XXXII dela an. 1875, consistoriul nostru, ca suprema autoritate scolastică, folosindu-se de beneficiul §-lui 31 din acea lege, cu adresa sa din 30 August 1875, Nr. 2125, în termenul legal de patru luni dela sancționarea legii, a declarat înaltului ministeriu de culte și instrucțiune publică, că, în sensul și condițiunile acelu §, biserica noastră arhidiececană se va îngriji în sași de pensionarea învățătorilor săi, și de subvenționarea văduvelor și orfanilor acestora, și că prin urmare voiesce, ca comunele sale bisericesci cari susțin școlă confesională, și învățătorii de pelângă aceste școle să fie cu totul scutiți de a contribui la fondul de pensuni al statului.

În urma acestei declarațiuni, la care înaltul ministeriu n'a făcut nici o excepțiune sau observațiune, consistoriul nostru n'a întârziat a face dispozițiunile necesare pentru regularea, crescerea și dezvoltarea fondului propriu de pensuni și de ajutorare a învățătorilor de sub jurisdicțiunea sa, dând de o parte ordinațiunile cuviincioase în privința acésta, și compilând de altă parte un statut regulatoriu acelu fond de pensuni și de ajutoare. Statutul acesta s'a supus deliberării sinodului nostru arhidiececan din anul trecut, și sinodul l'a votat în tot cuprinsul său.

Tóte aceste s'au adus la cunoștința înaltului ministeriu r. de culte și instrucțiune publică prin adresele acestui consistoriu din 24 Februarie 1877. Nr. 2653 ex 1876., și din 11 Maiu 1877. Nr. 1219., subscernându-se tot odată și statutul nostru de pensuni votat de sinod.

Înaltul ministeriu prin rescriptul său Nr. 31581. ex 1877. a rădicat unele dificultăți asupra dreptului bisericeii noastre arhidiececane de ași realiza un fond propriu de pensuni, după publicarea legii de stat art. XXXII. de lege de la a. 1875. Consistoriul nostru din ședința sa de astăzi, a subșternut înaltului ministeriu o nouă reprezentațiune, prin care arată că, după părerea sa, dificultățile rădicate de ministeriu nu sînt basate în lege. Deliberarea ministeriului asupra acestei reprezentațiuni se ascéptă.

Într'aceea plângerile au urmat una după alta, și mai vin încă și astăzi la acest consistoriu, că autoritățile politice și respective organele administrative constring sub amenințare și chiar întrebuițare de execuțiune pe comunele bisericesci și învățătorii noștri confesionali a contribui la cassa fondului de pensuni al statului.

În urma acestor plângeri, consistoriul nostru s'a adresat mai de multe ori și s'a rugat chiar și în ședința sa de astăzi, ca: având în vedere declarațiunea acestui consistoriu din 30. August 1875. Nr. 2125., prin care biserica noastră arhidiececană, conform cu ordinațiunea §-lui 31. din legea mai sus menționată, a luat asuprași obligamentul de a asigura pensuni pentru învățătorii săi, și subvențiune pentru veduvelor și orfanii acestora; și în considerare că prin statul subscernut ministeriului este aretat și constatat, că, pentru învățătorii noștri am ascurat atăta pensuni și bani de ajutorare, câtă ar dobândi prin legea de stat; că ei nu sînt mai greu taxați, de cum ar fi prin legea de stat; că pentru învățătorii cari ar trece la școlile noastre din alte institute pu-

blice, li se vor computa la pensionare și anii de servitu petrecuți acolo; cu un cuvânt, că statutul nostru corespunde tuturor condițiunilor legii; în considerare mai departe, că o parte a învățătorilor noștri nu întrunesc condițiunile §-lui 2. din lege spre a poté fi îndreptățiți la pensionare sau ajutorare din partea statului, prin urmare că la unii ca acestia nu se pot aplica §§-ii 28 și 29. din lege de spre îndatorirea la contribuire în fondul statului; și considerând în urmă, că biserica noastră încă la a. 1863 și 1870., prin urmare încă înainte de sancționarea și publicarea legii de stat, a pus baza și respective a înființat un fond pentru pensionarea și ajutorarea învățătorilor noștri, ier prin statutul ce s'a subscernut, se regulază numai crescerea, dezvoltarea și întrebuițarea acelu fond, aducând toate aceste dispozițiuni în armonia cu preceptele legii de stat: din toate aceste considerațiuni, ne-am rugat, precum am menționat mai în sus, de înaltul ministeriu al cultelor și instrucțiunii publice, să binevoiescă a dispune și a ordina ca comunele noastre bisericesci și învățătorii noștri confesionali, să nu se constringă prin organele administrative la contribuirea taxelor pentru fondul învățătoresc de pensuni al statului. Resoluțiunea ministeriului se ascéptă.

Dar și până atunci, și în firma speranță a unei rezoluțiuni favorabile din partea înaltului ministeriu, ne-am adresat tot cu datul de astăzi, cătră toate oficiile comitatense, cătră toți inspectorii regesci de școle și cătră toate inspectoratele reg. de dare, ca să aibă bunătaea a dispune și a face în cercul lor pașii necesari, pentru a sista execuțiunile unde sînt ordinate în contra comunelor noastre bisericesci și în contra învățătorilor noștri confesionali, cu atăt mai vèrtos fiindcă, în puterea statutului nostru, ei sînt obligați a contribui la fondul de pensuni înființat de noi, iar aceea nu este nici just nici legal, ca unul și același in-

vățătoriu să contribuie la două institute de pensuni cu totul diferite unul de altul, dacă cum-va nu vom purcede din acea presumpțiune neîntemeiată pre nici o lege, că acel învățătoriu va primi la timpul său pensuni asemenea din amândouă fondurile.

Împărtașindu-ți-se acestea, P. T. D-Ta ești însărcinat a le comunica comunelor noastre bisericesci și învățătorilor noștri confesionali spre urmare și a lor orientare de o parte, și de alta spre a întervenii și din parte-ți pre-iangă autoritățile politice și organele administrative în sensul celor cuprinse în acest cerculariu.

Din ședința consistoriului arhidiececan ținută în Sibiu, la 13 Martie, 1878.

Pentru Escelenția Sa dl arhiepiscop și metropolit:

Nicolau Popea m. p.,
archimandrit și vicariu arhidiececesc.

Sibiu, 31 Martiu.

Momentan, cel puțin, politica esternă se arată într'un curent pacinic. Folosim acest moment spre a ne îndrepta privirile odată și asupra lucrurilor, cari ne sînt mai aprópe, atăt după localitate cât și după interes.

Nu este de mult de când într'o revistă a acestei foi cetitorii au putut vedé, că sînt cestiuni politice, cari au în vedere, ca scop, politica esternă, sau mai concret, deslegarea cestiunii orientali: însă ca mijloc și încă mijloc puternic pentru o deslegare bună, au în vedere deslegarea cestiunilor interne ale monarhiei austro-ungare.

Găsim naturală vederea acésta și în ordinea sus indicată, dar și când ordinea aceea ar fi întorsă, pentru că scopul, în fine, tot nu este deslegarea unei cestiuni, ci aceea pentru ce se deslégă o cestiune, binele popórelor din diversele staturi europene.

Din scurtul estras înregistrat în

FOIȚA.

Cerșitorea de pe Pont des Arts.

(Traducere din W. Hauff: *Novela*.)
(Urmare.)

XV.

Baronul porunci să aducă sticla nouă cu vin, ér' Iosefa la vorbele din urmă se sculă și se depărtă. Fröben nu putea pricepe, cum prietenul seu póte tracta atăt de nedelicat cu o ființă așa de gingașe și nobilă; el simția, cum ea se rușină de josimea soțului ei, o simția, și pentru aceea i respunse necăjit: „Ce știi eu! Cređi Tu doră că, eu pre ómenii cu care petrec împreună, i întreb ca englezul: Căt cântăresci?“

„Ah, iți cuosoc gărgăunii în acest punct“, duse baronul ridénd, „un sárăcon de om, să aibă numai așa numitul sentiment și savoir vivre, apoi inaintea Ta are tot atăta preț ca și unul cu o rentă de două sute de

mii punți; însă gluma la o parte, cu donul spaniol trebuie să ne limpedim, și eu razim în spriginul têu.“

„Așa să fie, te poți lăsa cu desevêrsire în nădejdea mea. Dar cum a fost tréba cu contesa Landskron? Tu nici nu mi-ai spus, cum ai făcut cunoștința soției Tale.“

„Ei de, acésta e o istorie scurtă“, replică Faldner, turnând de nou vin în pahar; „Tu cunosci simțul meu practic, tactul meu fin în astfel de materie. Puteam s'aleg liber dintré fetele țerei noastre; bogate, avute, frumoșe, frumușele, toate mi stăteau la dispoziție. Eu însă mi gândiam: nu tot ce străluce, e aur, și-mi căutai o femeie casnică, bună pentru economie. Din întemplantă venii și la moșia contesei Landskron. Iosefa era pe atunci, ca domnișórá de Tanensee, dama de societate a contesei. Copilița bărbatăă, sirguitoare mi plăcu; a pune teiu în pahar, a curăți merele de cóje, a culege fasole, a uda florile, pe scurt, ea scia să facă toate cu atăta grație și așa de bine, căt gândiam în: mine a-

césta sau nici una alta nu se va face o gazdă bună. Am vorbit cu contesa în acésta afacere. La început mă descuragiară știrile nemulțamitoare, ce le primii de la contesa Landskron despre stările familiare ale Iosefei. Ea mi spuse, că a cunoscut pe mama Iosefei și că după mórtea ei ar fi luat pre fețița la sine; avere nu avea, dar contesa i dădu o zestre potrivită. Atestatul de botez erau în ordine — și, când iubim indeobsce sîntem nebuni, și așa o am luat de soție.“

„Și fără îndoielă te simți fórté fericit cu acésta gingașe ființă.“

„Ei, știi, cam așa; practică nu e nici decum, și sînt silit a-i confisca formal nebuniile cele de cărți, numai ca să o pot deda la cele ale economiei; căci cum să o scoți la cale aici la țera, dacă dómna căsii se pune comod pe sofă, cetesce romane și almanachuri, sentimentaliséză; spre ce far' de aceea are aplecare, și nu se ngrigece nici de bucătărie nici de grădină?“

„Dar pentru Dđeu, spre acest scop i-ai puté ținé servitóre!“ replică Fröben, pre care vinul și convorbirea l'a țifără și l'inférbentară și mai tare.

„Servitóre?“ întrebă Faldner ridénd, uitându-se mare la densus. „Servitóre! Ací se vede érá omul teoriei! Prietene, Tu nu înțelegi nimic de aceste! Nu mi-ar vinde la spatele meu servitórele jumétate din grădină, legumile frumoșe, pómele, salata? Și apoi chiar în bucătărie! De unde să iei lemnele și untul căt trebuie, când ai încredința toate servitórelor! Ací stăpána căsei trebuie să conducă și să îngri-gescă lucrurile, dar durere în acésta privință o am nimerit'o cam reu cu Iosefa; dar vino, să ciocnim cu paharul! Donul Spaniol să îndrepte toate!“

Fröben, deși inima, simțul seu nobil fu vătămat prin toate câte audise și veduse aici, nu cuteza se contradica în ce-va. El urmă stăpănelui casei, când acesta se ridjică de pe scaun, suferi a fi îmbrățisat de densus și primi chiar invitarea lui de a l'însoți la noua sa móră de vapor; el făcu acésta mai mult pentru a încungiura o întâlnire

revista amintită am vădut, că cu privire la cestiunile interne, bărbații politici ventilează și sistema dualistică, care a expirat cu anul 1877 și care prin provisoriu, în care ne aflăm de trei luni de zile, ne desparte de necunoscutul definitiv, pe care nu-l putem numi, din cauză că nu scim ce nume va căpeta.

Din desbaterile senatului imperial, înainte și dela introducerea provisorului încôce, s'au putut vedea, mai corect, s'au putut auzi, multe păreri, cari inclină spre schimbarea sistemului din cei de cece ani trecuți. Asemenea și presa din Cislaitania s'au exprimat în diverse rânduri în înțelesul acesta.

În jumătatea noastră a monarhiei, carea se află dincôce de Laita, inclinări ca cele din Cislaitania nu s'au dat pe față. Cel mult, dacă s'au arătat păreri în direcțiune opusă pentru uniune personală, adică pentru o separare totală de Cislaitania până exclusiv la dinastie.

Cum stau astăzi lucrurile în Ungaria, este cu anevoie de a se pronunța cine-va și a spune cu certitudine ce definitiv va urma și când va urma.

În Ungaria este tocmai acum un proces nou politic, din care pot eși factori noi și o constelațiune nouă politică constituțională. Partida „liberală independentă” este tocmai în pertractare cu „drépta”, sau cu partida senyeyistă pentru o fusiune a ambelor într'una partidă.

Procesul nu este terminat. Nu scim, dacă va succeda sau nu această a doua fusiune politică. Nu scim ce direcțiune vor lua aceste elemente, heterogene, ni se pare nouă, împreunându-se într'un element. Din cele ce au pătuns în public „partida opozițiunii reunite”, așa are să se chame partida cea nouă din elementele fusiunite, voiesce să restabilească echilibrul în economia statului. Frumôsă și nobilă intențiune, și cu tôte că nu ne sânt cunoscute și mijlocele, prin cari s'ar puté deslega o problemă atât de grea, totuși, când partidei celei nouă, dacă va reeși a se forma partidă, i-ar succeda această, cine nu i-ar gratula?

Altă problemă înse mai voiesce să deslege partidă cea nouă, dacă se va înființa. Ea respinge pactul stipulat de ministerul Tisza, voiesce să prolongească provisoriu pe doi ani și să încépă de nou negocierile pentru un pact nou, pe basă nouă, adică, pe basă unui teritoriu vama comun pentru monarhia întregă.

Sântem dară departe de o soluțiune definitivă a unei cestiuni interne politice și cu cât sântem mai departe cu atât pot fi și mai multe posibilitățile în viitoriu.

Neatârnat de părerile cele diverse din Cislaitania, de procesele cele nouă de partide în Ungaria, având pace din afară, în scurt timp vine un period nou de alegeri la dietă. Visurile de la 1866, că schimbările politice sânt numai efemere nu s'au realizat. Dincontră schimbările începute la 1865 au căpătat la 1867 o consistență de de cece ani și așa nici presupunerile de la 1869, că n'are să țină mult dualismul, n'au remas nedate de minciună. Una înse a remas constant, că acei ce s'au retras de voiă bună, și acestia sântem noi românii din Ardeal și mai târziu și cei din Ungaria, am remas ignorați cu totul, mai mult, am fost călcați în picioare, încât când privim asupra inventariului nostru național dela 1868—70, trebuie cu durere să constatăm, că astăzi polilicesce și bisericesce, din cauza retragerii, ca cauză originală, sântem mai seraci chiar și de cât cu opt ani înainte.

Având acum în vedere posibilitățile din viitor și având și scumpa învățatură din trecut, credem că este una dintre cele dintâiu datorii a ne gândi din vreme la atitudinea noastră națională.

Despre cea trecută repetim, avem deplină convicțiune că a fost rea; vine întrebarea cum să fie cea din viitoriu?

Revista politică.

Am fost semnalizat mai înainte, că în sinul dietei Ungariei este în perspectivă o nouă grupare de partide. După diarele din Budapesta gruparea cea nouă ar fi acum faptă implinită. Sub firma „opozițiunea reunită” s'au întrunit bărbați din „partida liberală independentă”, din „opozițiunea din drépta” și din o parte eșită din partidă guvernamentală. „Neue fr. Presse” spune că partidă această numără 112 membri. Autorii programei partidei celei nouă sânt: Apponyi, Bujanovics și Berchthold din opozițiunea din drépta și Banhidy, Simony, Chorin, Lukacs din partidă liberală „independentă” și în fine deakistii: Kerkapoly și Szilagy.

Programa carea întrunesc elementele aceste heterogene într'o partidă încă nu ne este cunoscută.

Preste puțin vom vedea efectele acestei constelațiuni nouă, în special vom vedea ce influență are partidă cea nouă asupra negocierilor între Cis- și Translaitania în ceea ce privește înnoirea pactului dualistic.

Situațiunea politică europeană se cuprinde în notele și responsurile diplomatice. Gorciacoff a respuns la Nota ministerului Salisbury. Responsul bătrânului diplomat

rusesc cuprinde și responsul cel așteptă încă Austro-Ungaria. Responsul este nesatisfăcătoriu. Gorciacoff apăra nerespectarea dreptului internațional din tratatul de la San Stefano, arătând ca și alte staturi n'au respectat tratatele. El dice despre cestiunea Basarabiei că este esagerată și negă a fi creat pe peninsula balcanică un stat slav sub controlă rusească. În sferșit Gorciacoff în responsul seu s'a pus pe recriminațiuni și negațiuni advocațiale. Cu tôte aceste responsul, ca atare, conține o îndigațiune, că cabinetul rusesc este încă aplecat la o înțelegere. Acesta se vede și din ținuta parlamentului din London în zilele din urmă, de și aici desbaterile au fost vehemente și au căput grele acușățiuni asupra purtării Rusiei.

Despre misiunea lui Brătianu la Berlin scirile se contradic foarte tare. După unele telegrame min. Brătianu nu a dat față de loc cu Bismarck, ci numai cu Bülov. „N. fr. Pr.” spune că în 9 Aprilie n. Brătianu a conferit cu Bismarck, însă n'a obținut nici o asigurare încurăgietore, cu tôte că de altă parte, guvernul germân nu s'a îngaiat pentru punctul de vedere al Rusiei.

O telegramă originală a lui „P. Ll.”, datată din Berlin de la 10 Aprilie, spune: Brătianu a conferit cu principele de corónă și pe urmă ierăși cu Bismarck. Principele Carol renunță de la tron, dacă va deveni definitivă retrocesiunea Basarabiei. Se așteptă să întrevină imperatul (Wilhelm) la țarul în privința Basarabiei.

Descoperirea convorbirei dintre Gorciacoff și Ioan Ghica se descarcă asupra agentului diplomatic român dela Viena, Bălăcianu. „Pol. Corr.” spune că Rusia stăruiesce pe lângă guvernul din Bucuresci să rechame pe Bălăcianu. De altă parte Rusia recede dela tratatul dela San Stefano, în ceea ce atinge România, și voiesce să negocieze cu ea deadreptul pentru trecerea trupelor rusesci din Bulgaria.

În Bucuresci sânt omenii foarte îngrijați de concentrațiile cele nouă de trupe rusesci. Temerea este, că aceste se fac cu scopul de a face presiune. — Se dice că după reintorcerea lui Brătianu va urma un cabinet cu Ioan Ghica în frunte.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Abrud, în 20 Martiu 1878. Scriitorul articolului din „Tel. rom.” dto 18 Decemvrie 1877 dă sfat, altcum necerut, Venerabilului consistoriu în pri-

vința ocupării postului de protopop al Cămpenilor; hulesce scôla gr. or. din Abrud, vatămă și batjocoresce într'un mod nelegal și nesuferibil pre învățătoriu actual; detrage din pisma meritelor prea bine cunoscute de tot poporul, ale parochului Adamoviciu, și altele.

Venerabilul consistoriu a dat în nenumerate casuri dovadă, că scie îndeplini oficiile protopopesce în mod demn și corespunzătoriu: prin urmare nu a avut și nu are cea mai mică lipsă de consiliul „unui muntén.”

Noi nu voim a face aicea nici o comparațiune între scôlele din Cămpeni, Vidra etc. și între scôlele din Abrud și împregiur. Spre această între altele noi nu ne ținem competenți. Dar dacă cum-va ar fi adevărată afirmațiunea „unui muntén” cum-că scôlele din Cămpeni, Vidra etc. ar fi mai bune și mai bine înzestrate de cât cele din Abrud și giur, de aicea nu urmază, că scôla din Abrud nu e corespunzătoare legii de instrucțiune, și că actualul învățătoriu nu ar fi destoinic pentru postul ce-l ocupă, căci însuși „munténul” recunósce, că nu cunósce pre deplin relațiunile poporenilor gr. or. din Abrud. Deci, dacă nu prudența, cel puțin modestia ar fi trebuit să-l rețină de a scrie într'un mod astfel de îndrăzneț despre lucruri, cari nu le cunósce.

Si tacuisses, philosophus mansisses! Atunci „munténul” nu s'ar fi blamat prin afirmațiunea sa publică, că scôla gr. or. din Abrud, este întunecôsă, umedă, necorespunzătoare legii și altele de asemenea.

Prin atestatul oficios al magistratului opidan din Abrud dto 26 Ianuarie 1878 Nr. 119 aclus aci sub A) este în mod autentic constatată, cum-că scôla gr. or. din Abrud, este destul de luminôsă, spațiosă, și corespunzătoare legii, adică prescrielor art. XXXVIII din anul 1868 §. 27.

Observăm spre orientarea onor. public, că ori ce om conscițios și fără patimi luând în dréptă considerațiune împregiurările prezente foarte vitrice pentru noi, precum și sterilitatea — de mai mulți ani a băilor, a isvorului principal de venit a Abrudenilor va trebui să recunósca, că poporenii gr. or. din Abrud, pre lângă tótă buna-voință și zelul lor nu au putut face mai mult decât au făcut, în interesul scôlei și al bisericii. Cu deosebire sub păstorirea parochului D. Adamoviciu s'au căștigat mai multe realități la st. biserică, din al căror venit se susține și scôla cu un salariu pentru învățătoriu de 300 fl. v. a. și alte accidentii, un salariu cum nu există în multe parochii din protopopiatele aceste.

cu Iosefa, acum, curând după aceste întâmplări, decât din plăcere pentru societatea baronului. Căi fură aduși, cei doi bărbați se suiră în sea, și Fröben tocmai era să trecă pe la cornul casei, când aruncând încă o privire îndărăpt, vedă figura Iosefei la ferestră; ea și luă marama de la ochi, căută cu înduioșare la densii, le făcu semn de salutare cu mâna-i mitutică. „Soția ta ne trimite o „cale bună”, făcând semn cu mâna”, strigă el lui Faldner; dar acesta rise de el. „Ce cređi?” dise densul călărind mai departe. „Cređi tu că eu o am învățat atât de sentimentală, ca chiar pe o după prândă să ne luăm remas bun cu sărutări, cu îmbrățișeri, cu salutări, cu falfăieri de maramă? Dómne feresce, prin astfel de lucruri înveți pre femei numai rău, și întâmplându-se ca să te însori și tu când-va, pentru sfinți fă și tu ca mine.

Vrei să pleci unde-va în călătorie sau în preumblare, nici un cuvânt mai înainte. Ți se aduce calul. — „Unde pleci dragă?” te întrebă ea întâia sau

a doua oră. Nici un respuns, ci ți tragi mânușile. „Dar voiesci să mă lași așa, singură?” te întrebă ea mai încolo, făcându-ți frumosul; tu ți iai vergéua și dici: „Da, vréu să mă duc încă în astă sară până la locul din marginea moșiei acolo mai e una și alta de făcut. Rémâi sănătôsă! și dacă până la nouă ore nu mă întorc, să nu m'aștepți cu supă. Ea se sparie, tu nu o bagi în samă, ea vrea să-ți urmeze, tu i faci semn cu vergéua să rămăie; ea s'aruncă la ferestră, se aruncă și ea și marama în vânt și-ți strigă: morgi cu Ddeu, și falfăie în drépta și în stânga cu flaurile cele albe. Las'o să falfăie, nu-ți pese! Dăi calului pînteni si dute ca vântul; Te asigur, așa se însuflă femeilor respect. A treia oră nevastă-mea nu m'a mai întreat, și dómne mulțămescu-ți, plânsetele s'au curmat!”

Dicând aceste, baronul în cea mai mare linisce sufletescă și umpluse pipa, i dădu foc și acum suffa fumul dinaintea lui uitându-se preste sémănaturile și pădurile sale, fără a accepta

vr'un respuns de la óspele seu; acesta și stringea buzele, dar mai tare i stringea inima vorbele brutalului seu prieten. „O, căne de om ce ești” dicea el în sine, „mai reu încă ca un căne; căci D-deu ți-a dat minte! Cum să nveți un cal la călărit, cum să sădesci un pom în pământ mai bun, ai învățat; dar a tracta cu un suflet nobil, a înțelegere o inimă iubitoare, această zace mai pre sus de priceperea ta. Cum, cu ce duioșie, se uita ea după el, căci el nu și luase ziua bună de la ea, cu ce răbdare de ânger, căci ea i ertase cuvintele sale brutale, cu ce privire, plină de iubire! De iubire? Dar pôte ea să-l iubescă? Nu-i vatămă el de o mie de ori gingașul ei simț? Nu vede ea cum el căpăului seu i arată mai multă iubire, decât ei? Sau ce? urmă el cufundat în gânduri, să fie cu puțință ca ea devenind odată soția sa, să simtă iubire pentru acela, pre care'l întrece de o mie de ori în ce privește spiritul, și de care totuși — se teme? Sau să fie în vecii vecilor sórtea acestor sirmane ființe ca dintre sute numai una să iubescă

în adevăr, ca celelalte, create de natură ca un vas minunat de iubire fragetă, sublimă, să crească, să nflorască, să se vestejască, fără a cunósce iubirea cea adevărată? Dar gâdul acesta l sufer mai ușor, decât acela ca ea în adevăr să-l pótă iubi! Nu, această nu se pôte, nu e ertat să se pótă! La aceste cuvinte fără a sci el înfipse pînteni în pântecile calului; acesta se'nbărbăta și sbură cu el înainte ca vântul. „O ho, băiete! vrei să te întreci cu mine în călărit?” strigă baronul după el bágându-și pipa în buzunar. „Două sute de pași te las înainte și totuși Te ajung.” După tôte prescrierile artei măsură el apoi distanța, și când gândia că, Fröben a trecut două sute de pași el întei calul seu la fugă și spre deosebita sa satisfacere ajunse în același moment ca și prietenul seu înaintea morei de vapor.

(Va urma.)

Nici pre departe nu voim a afirma prin această, cum-că poporeni gr. or. din Abrud, nu ar avea și nu ar voi a face pe venitoriu după puțină și mai mult.

Poporeni gr. or. din Abrud, au cerut și primit pre învățătorul actual, încă pe când acesta se afla ca oficial regiu, cu decret denumit la cărțile funduare, și după ce s'au convins, că densusul posedă calificațiunea într'un grad eminent. Sustinem mai departe că în decursul petrecerii sale în Abrud de mai mulți ani, s'a purtat corespunzătoriu, și cu ocaziunea esamenelor semestrale a arătat succesul cel mai îmbucurătoriu, după cum se poate vedea din protocolul scolaru, unde chiar inspectorul districtual testifică „că sporiul esamenelor a fost pre deplin mulțămitoriu.“ Ce se poate pofți mai mult de la un inspector?!

Ce se atinge de fundațiunile amintite de „munténul“, constatăm că după cum se poate vedea din „Declarațiunea“ curatorului Alesandru Popp din Abrud aceluși sub B), pre lângă fundatori, meritul principal la înființarea fundațiunei „Popiane“ este a părintelui Adamoviciu. Asemenea este pre deplin constatată și recunoscut, că și cu privire la înființarea fundațiunei „Cologiane“ asemenea părintele Adamoviciu are merit. Ne mirăm de „munténul“, cum a putut fi atât de nedrept față de energicul paroch, încât să-i denege meritele în cauza fundațiunei „Cologiane?“ Când noi prea bine știm cât a jertfit el în cauza acelei fundațiuni, ba știm, chiar și aceea, că până ce părintele Adamoviciu a susținut procesul față de eređii „Cologiesci“, alții, au îmbărbătat pe eređii „Cologiesci“ la portarea procesului. Nu mai puțin și are meritul principal părintele Adamoviciu și la lăsamântul făcut în favorul bisericii gr. or. din Abrud, de repos. cantor și curator Gerasim Muncăcian după cum acesta însuși s'a exprimat până a fost în viață. Mai mulți Abrudeni.

Preliminariile Tractatului de Pace.

(încheiere.)

Art. XXIV. Bosforul și Dardanelile vor rămâne deschise statelor neutrale pentru vasele de comerț, atât în timp de pace cât și în timp de rebel. Drept aceea înalta Pörtă se obligă pe viitor de a nu rădica nici măcar o blocadă fictivă înaintea porturilor atât în Marea Neagră cât și în Marea Egee, care nu ar fi conformă spiritului declarațiunei din Paris din 16 April 1856.

Art. XXV. Evacuarea completă a Turciei de către trupele ruse se va efectua în trei luni de la încheierea tratatului de pace definitiv severșit între M. S. Sultanul și împăratul tutulor Rușilor; esceptându-se însă Bulgaria.

Pentru a nu perde timp, o parte din armata imperială va putea fi îndreptată spre porturile din marea Neagră și Marmara, pentru a fi imbarcate acolo pe vase care aparțin guvernului ruses sau care vor fi închiriate de el pentru acest scop. Evacuarea teritoriului în Asia se va efectua în termen de șase luni, începătoare din ziua încheierii definitive a tratatului de pace, și trupele ruse se vor imbarca în Trebizonda, ca de acolo să se pótă întorci prin Caucaș și prin Crimeea.

Mișcările de evacuare vor începe imediat după schimbul ratificațiunilor.

Art. XXVI. Pe cât timp trupele imperiale ruse vor sta în localitățile, cari conform prezentului document vor fi restituite înaltei Pörți, administrațiunea și starea de lucruri în acele localități vor rămâne în aceeași stare în care au fost și în timpul ocupațiunei. Înalta Pörtă nu se va amesteca întru nimic la această administrare în acest interval și până la completa retragere a trupelor.

Trupele otomane nu vor putea ocupa localitățile ce se vor restitui înaltei Pörți, și nu vor putea exercita autoritatea lor,

până când, pentru fie care localitate și provincie ocupate de Ruși, comandantul trupelor ruse nu va încunoscina despre această pe oficerul ture desemnat de Înalta Pörtă pentru acest scop.

Art. XXVII. Înalta Pörtă se obligă de a nu trage la nici o răspundere sau pedepsă pe supușii otomani cari s'ar fi putut compromite prin relațiunile lor cu trupele ruse. În cas când unele din acele persoane ar voi să se retragă împreună cu familiile lor cu trupele ruse, plecarea lor nu va putea fi împedecată de trupele otomane.

Art. XXVIII. Imediat după ratificarea preliminariei de pace, prizonerii vor fi eliberați reciproc prin comisari speciali numiți de ambele părți, și cari spre acest finit se vor transporta la Odesa și Sevastopol. Guvernul otoman va plăti toate cheltuelile de întreținere a prizonierilor ce i se vor restituți; această plată se va efectua în 18 de o potrivă termine în timp de șase ani, de la predarea compturilor ce se vor regula de către comisarii sus menționați. Preschimbarea prizonierilor între guvernul otoman și guvernamentele României, Serbiei și a Montenegrului se va efectua tot pe aceste baze; cu această însă, că la răfuială, se va scădea numărul prizonierilor restituiți deja acestor guverne.

Art. XXIX. Presentul document se va ratifica de Maiestățile lor Imp. Rusiei și Turciei și ratificațiunile se vor preschimba în Petersburg în 14 zile sau și mai degrabă, dacă va fi cu puțință; acolo în același timp se va hotărî locul și timpul când se va putea investi presentul document cu solemnitatea obicinuită pentru asemenea tractate de pace. Remâne însă stabilit că înaltele părți contractante se consideră ca formal legate prin acest document din momentul ratificării sale.

Drept care respectivii înputerniciți au subsemnat cu numele lor, și au pus sigilul lor pe presentul document. Făcut la St. Stefano în 19 Februarie (3 Martie) 1878.

(Subsemnați), Ignatief Nelidof.

(Subsemnați), Savfet și Sadulah.

Varietăți.

* (Denumiri). Ministrul r. ung. de justiția a denumit: pe Antonie Columban, cancelist la jud. cerc. din Aiud de vice-notariu la tribunalul reg. din Alba-Iulia; pe Stefan Căcovean, practicant la tribunalul reg. din Alba-Iulia de vice-notariu la judec. cerc. din Blaj. Ministrul reg. ung. de interne a denumit pe directorul academiei de drepturi Dr. Gustav Lindner de president și pe dl Michail Kabdebo de vice-president al comisiei pentru reclamări la darea de venit în comitatul Sibiului.

* (În Săliște) s'a ales în zilele de curând trecute de medic comunal domnul Dr. Calefariu, fost medic de I clasă a societății austriace „Lloyd.“

* (Pentru monumentul lui Franz Deák) a încurs până la 4 Aprilie n. 124,500 fl. și 70¹/₂ cr.

* (Esposițiunea universală din Paris) se va deschide la totă întâmplarea la 1 Maiu. Lucrările au înaintat foarte, căci nu se duce lipsă nici de lucrători, nici de material, nici de bani.

* (Corteașag). În „Neue Arader Zeitung“ din 10 c. cetim următoarele: Înainte cu vr'o câteva zile, inspectorul de dare a comitatului Dobăcei s'a plâns comitetului administrativ, că proprietariului A. M. din Szeplac, deodată șef de mameluci și deputat dietal, s'a acordat deadreptul de ministru de finanțe o relaxațiune de dare și încă astfel încât numitul domn nici jumătate nu plătesce din darea câtă ar trebui să o plătescă. Și capitala scie povestii despre astfel de corteașaguri a le guvernului. Preste cincisprezece execuțiuni de dare la oameni, cari datoresc dela 1000—8000 fl. s'au sistat de ministru de finanțe, dar ei au promis a pune carul în petri pen-

tru alegerea unui deputat guvernamental. Nici odată până acuma n'a plesnit prin cap ministrului a sista execuțiunea de dare în contra unei veduve sêrace chiar dacă ar datore ea numai puține groșițe și pentru aceste s'ar zêlogi ei patul și perina din urmă; milionarii cu influință însă cari în timpul aleegei nu-i bine a'i mânia, nu trebuiesc să plătescă dare, lor le iertă ministrul și dacă ar datori cu miile. Și dacă poporul se întrebă, pentru ce aduce el toate aceste jertfe, pentru ce depune el cel din urmă denariu pe altariul patriei, atunci află de ecivalent pentru toate sarcinile fericirea inoioelnică a unui ministru pe domnul Tisza.

* (Doctor fără clienți). Un medic tiner care încușe să desepereze din cauza lipsei de clienți, concepu un plan ingenios care i reuși de minune.

El se duse să petrecă trei luni la țeră, într'o localitate de tot nesciută. În ajunul plecării, el duse cu un ton grav locatorului:

— Mă duc la Ispahan. Șahul Persiei, care nu se încrede de cât în mine mă chiamă cu mare grabă pentru o bronșită acută. Dacă mă va căuta cine-va (!) vei răspunde că mă întore pe la începutul lunii Aprilie.

Locatorul se grăbi naturalmente de a repeta pretutindeni noutatea.

Câteva zile mai târziu, clienții plouau la medicul șahului, și, până să vie, se înscriau.

Manopera reușise.

Avis medicilor fără bolnavi!

„Tel.“

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARA.

Caracterul confesional al școlilor.

(Reprivire istorică).

(Sfârșit.)

În congresul național bisericesc ținut în Sibiu în a. 1868, s'a asigurat învățământului prin statutul organic — întărit în același an de dieta Ungariei, o basă mai sigură. La promovarea învățământului s'a angajat întreg clerul și poporul nostru. În același an însuși legea de stat concede confesiunilor singuratiche susținerea de școle proprii. Durere însă că pe calea instrucțiunilor, multe de cele asigurate învățământului confesional prin lege, se restring sau prin adaose la lege, sau prin interpretări a le legii. Știm cu toți, cum se prefac școlile confesionale în comunale, cum se urmăză cu cărțile scolare, cum pățirăm cu legea de pensiune. O parte însămnată din vina la toate acestea o purtăm și noi; pentru-că n'am știut să ne folosim nici de drepturile puține, câte ni s'acordă; ba în multe privințe, ne am arătat ca oameni neprudenți.

Ca să mă mărginesc pelângă confesionalismul școlilor noastre: cum am priceput noi acest confesionalism? În a. 1871 era o mare mișcare între învățătorii nostri confesionali din părțile Bănătuului. Parola generală era „emanciparea școlilor de sub cler.“ Parola această cu mult mai nainte făcuse ocolul cu deosebire la nemți. Deosebirea însă între nemți și învățătorii nostri era, că nemții sub cuvântul: emanciparea școlilor de sub cler, sciau ce cer, dar învățătorii nostri nu sciau ce cer. Lor li se părea că, cuvântul emancipare sună a ceva, și încă a ceva „liberal“; în realitate emanciparea această la noi Români era o vorbă golă. Am arătat mai sus, că tendența a se emancipa în privința scolară de biserică provenia din două motive: sau pentru-că biserică ținea într'un timp morțiș ca în școlă să se predee numai învățători, ce stau mai mult sau mai puțin în legătură cu religiuinea, sau pentru-că crâsnicii și cau-

torii, cărora le era încredințat învățământul, numai puteau satisface așteptărilor și pretensiunilor mari ce făcea dela școle. Amândouă acestea sunt stadii preste cari și școlile noastre au trecut de mult. În școlile noastre de mult încetase a fi bucovna, ciaslovul și octoilul unicele cărți folosite în școlile poporale; de asemenea în locul crâsnicilor și al cantorilor de mult au venit învățătorii calificați prin institutele pedagogice. Nu vorbim de realitate ci de lege; pôte fi că ici colea se mai află stări primitive cu privire la școlile noastre; însă vorbim de lege; legea confesională tinde și prescrie a fi reprezentate în școlă toate obiectele de învățământ; legea tinde și pretinde ca chiemarea învățătorească să se concrêdă numai la indiviđi calificați, cari să nu fie împedecați prin alte ocupațiuni dela împlinirea ei. La ce au năzuit dară totuși învățătorii nostri confesionali prin „emanciparea“ școlilor de sub biserică? Ce au vrut ei putem judeca din rezultate. Resultatele au fost că la sinodul cel mai de aprôpe al eparchiei Aradului conducerea afacerilor scolare din districte s'au luat dela protopresbiteri și s'a dat mirenilor, adecă în locul protopresbiterilor, cari erau mai nainte după diregătorii lor și inspectori districtuali, s'au denumit de atari în cele mai multe locuri mireni. De este mai bine așa, să ne spună astăzi frații din diecesa Aradului. Protopresbiterul este obligat din oficiu a îngriji de școle, dar un inspector mirén — dacă tocma cine-va n'ar fi gata a aduce jertfe estraordinare — cere plată. Nu de mult veni în archidieceșă un cas, că un preot voi a-și da dimisiunea din postul său de director local de școlă. Ei, dar cine i-o primesce? Lui i se răspunde, că, dacă i place să aibă beneficiile parochiale, trebuie să pörte și sarcinile legate de preot, între cari este și directiunea școlii confesionale. Aceeași se pôte dice de protopresbiteri. Dacă nu deregătorii lor i-ar îndatora, sau dacă în casul cel mai bun nu rêvna lor i-ar îndemna a conduce și afacerile scolare ca inspectori districtuali, s'ar imbulzi ei ôre după această diregătorie? Ba nu! fie-care ar fi bun bucuros să se ușureze de o sarcină. Tot așa 'mi vine a crede și de protopresbiterii din celelalte diecese; de sigur nu li s'a făcut nici o supêrare, că s'a luat trêba scolară din mânilor lor. Întrebarea cea mai cardinală este însă, ce serviu s'a făcut prin această cauze scolare? Noi sântem de convingere că nici un serviu!

Spre completarea materiei a-și dorî să fac pe scurt și istoria școlilor din cei 7 ani din urmă, adecă dela a. 1870 încôce; mai ales a-și dorî să arăt, cât și cum s'a apêrat confesionalismul școlilor noastre în acest timp — timp numit constituțional, în care biserică noastră din Transilvania, a plătit din puținele sale mijlôcele sêrace, suma anuală dela 1500—2000 fl. pentru referent sau consilier scolar. Pentru împregiurările în cari trăim, afu însă de mai consult a mă oprî aci și a lăsa altuia pe mai târziu a face această.

Din espunerea această istorică despre școlile noastre deși încă necompletă, s'a putut vedea, că școlile noastre dela început până în ziua de astăzi au fost confesiunale adecă s'au susținut și condus prin organele bisericesci; s'a putut vedea că biserică nu numai a noastră dar și a altor confesiuni a stărut și s'a luptat totdeauna pentru susținerea caracterului confesional în școle; în fine s'a putut vedea și aceea că această aspirațiune a bisericii este îndreptățită nu numai din punctul de vedere istoric, dar și din punct de vedere pedagogic.

Dr. Pușcariu.

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.“)

Viena, 12 Aprilie n. „Polit. Corr.“ raportază din Constantinopole: Pörta a felicitat pe și a mulțămii lui Şalisbury pentru cercularul seu.

Budapesta, 12 Aprilie n. „Pest. Corr.“ anunță de la Viena: Astăzi sub presidiul imperatului avu loc un consiliu de doue ore, la care au luat parte ministrul de resbel, ministri presidenți de ambe părțile și ambii ministri pentru apărarea țerei.

Petersburg, 12 Aprilie n. „Agence Russe“ dice: Prin Promemoria lui Gorciacoff este în faptă deschisă discutiunea tratatului de pace, prezentarea tratatului întreg nu o pöte admite nici o putere independentă, nici Anglia chiar.

Berlin, 10 Aprilie n. Ministru-president român Brätianu, care a fost primit ieri într'o audiență mai lungă la principele de corönă, ş'a amănat plecarea, fiind invitat la serata (soirée) de mâne la curte.

Bursa de Viena

din 31 Martiu (12 Aprilie) 1878.

Table with 2 columns: Instrument (e.g., Metalicele 5%, Împrumutul naț. 5%), Price.

Economic.

Sibiu, 9 Aprilie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 9.10-10.10; Grâu secăreț fl. 7.90-8.70; Săcară fl. 6.70-7; Orz fl. 6.-; Ovės fl. 3-3.40; Cucuruz fl. 6.40-7; Mălaiu fl. 7; Cartofi fl. 2.50-3; Semënță de cânepă fl. 9-10; Mazere fl. 9-9.50; Linte fl. 12.50-15; Fasole fl. 8-8.50; Făină fl. 7.50; Slănină (clisă, lard) pro 50 chilo fl. 17; Unsöre de porc fl. 30.-; Luminări de seu pro 50 chilo fl. 30.-; Său de luminări fl. 26.-; Săpun fl. 22.-; Fân pro 50 chilo fl. 90-1.10; Cănepă fl. 28-30; Lemne vörtoşe de foc pro metru cubic fl. 3.20; Spirt pro grad 52 1/2 -75 cr.; pro chilo: carne de vită 30-38 cr.; Carne de vițel 40-44 cr.; Carne de porc 40-44 cr.; oue, 10 de 20 cr.

Braşov, 5 Aprilie n. Pro hectolitru: Grâu 8.50-9.30, grâu secăreț fl. 7.60, săcară fl. 5.90-6.20, orz fl. 5.30-5.50, ovės fl. 3.15-3.30, cucuruz (porumb) fl. 5.20, mălaiu fl. 6.-; mazure fl. 7.-; linte fl. 9.-, fasole fl. 6.-, semënță de in fl. 12.-; cartofi fl. 1.40. Carne de vită pro chilo cr. 40, carne de porc cr. 44; său de bovine prospet pro 100 chilo fl. 38.

Făgăraş, 5 Aprilie n. Pro hectolitru: Gr u fl. 9.10-50, grâu secăreț fl. 8-8.50, săcară fl. 6.60-7, cucuruz fl. 6.60-6.80, mazure fl. 9-9.50, ovės 3-3.20, fasole fl. 8.50-9, cartofi fl. 1.80-2.40, prune fl. 8-8.50, mălaiu fl. 9.50-10, linte fl. 12.- Slănină (clisă, lard) pro 100 chilo fl. 70-80, unsöre de porc fl. 73-75, său de luminări fl. 62, Fân fl. 2.40-2.80, cânepă fl. 52-56, săpun fl. 64, Săpun fl. 64, pro chilo: carne de vită 34 cr., carne de porc 44 cr., carne de miel fl. 1.20-2, oue 8-9 de 10 cr.

Estras din föia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 18 Aprilie și 18 Maiu imobil. Teresei Doregi în Baia de sus (jud. cerc. Beia mare); în 8 Maiu și 8 Iunie imobil. lui Daniil Şirlincan în Mintiul român. (jud. cerc. Năsăud); în 14 Maiu și 14 Iunie imobil. rămasului după Ilie Hănila în Săcădate (tribun. Sibiu) în 3 Iunie și 3 Iulie imobil. Anei Gherman și soși în Călvaşar (jud. cerc. Medias); în 12 Iunie masa concursuală a lui Luca Plăcintar în Sân-Georgiu (trib. Chezdi Oşorheiu) în 22 Maiu și 22 Iunie imobil. lui Carol Zangerl în Alba Iulia (tribunal); în 23 Aprilie casa lui George Ekes în Arad (tribunal).

Publicare de licitațiune.

Comuna bisericăscă gr. or. din Rëshnov după ce și-au primit aprobările necesari dela autoritățile mai înalte competenți, — în ziua de 23 Aprilie st. v. 1878 la 10 ore a. m. va vinde prin licitațiune verbală publică, pădurea de fag de pre muntele bisericeii Baiu sau Dihamu aflătoriu în România districtul Prahova.

Condițiunile de licitare precum și alte esplicări se pot căpăta și respective vedei în scöla română de aici, unde se va ținea și licitațiunea.

Rëshnov, în 20 Martiu 1878.

2-3

Comitetul parochial.

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat:

- a) pe lângă anuciarea rădicării în sensul statutelor cu 6% interese; b) sub condițiune de a se anucia institutului rădicarea depunerii la 3 luni înainte cu 6 1/2 % interese; c) sub condițiune de a se anucia institutului rădicarea depunerii la 6 luni înainte cu 7% interese.

Interesele încep cu ziua, care urmază după ziua depunerii capitalului, și încetă cu ziua premergătoare zilei, în care se rădică depunerea cu acel adaus inse, că numai după acele capitale se dau interese, cari stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se însamnă apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmază după aceste modalități speciali.

Depunerile trämise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv totdeuna în ziua primirei.

Asemene se pot efectui prin postă anuciuri și rădicări de capitale. Sibiu, 28 Martiu 1878.

„Albina“

Institut de credit și de economii.

2-4

Banca generală de asigurare mutuală „Transilvania“.

Comptul încheiat al secțiunii I pro 1877.

Table with 2 columns: Venituri (Premii după retragerea stornilor, Tace, Provisiuni, etc.) and Eșiri (Premii pentru reasurare, Salarie, spese, timbre, etc.).

Comptul încheiat al secțiunii II pro 1877.

Table with 2 columns: Venituri (Fond de premii din anul 1876, Transportul premiilor din an. 1876, etc.) and Eșiri (Sume ascurate solvite, Solviri pentru tontine, etc.).

Bilanț în 31 Decembre 1877.

Table with 2 columns: Active (Oblegațiuni needate, Obligațiuni rurale a ducat. Bucovina, etc.) and Passive (Fondul de intemeiere, Fondul de premii secțiunea a II., etc.).

Dr. Wilhelm Bruekner m. p. Compturile de sus și bilanțul s'au aflat în consonanță cu registrele respective. Sibiu, în 28 Martiu 1878.

Ioşif Schuster m. p., consil. de fin. în pens.

Georg Mike m. p., director la dir. de fin.

Dr. I. Nemes m. p., avocat.

Föia pentru toți — cu ilustrațiuni.

Editor Visarion Roman.

Apare în Sibiu (Transilvania) în numeri de 1 1/2 cölä pe săptămână și în volumuri de 6 cölä la câte 4 săptămâni. Pe au 75 cölä în 52 numeri seu 13 volumuri. Tipar bun, härtie fină, ilustrațiuni frumoşe.

Aduce articole de sciință, öfere lectură delectătoare, pledöză pentru adevăr, pentru bine și pentru frumos.

Prețul abonamentului:

Table with 2 columns: Location (e.g., Pe an, Pe 6 luni, Pe 3 luni, Un volum) and Price for Romania and Hungary.

Abonamentele se fac la editorul V. Roman în Sibiu, la töte librăriele și la oficele postale.

Numere și volume dela 1 Ianuarü 1878 se mai căpăta complete pentru noui abonați.